

Ordføreren (Tauber): Til den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling) ønsker jeg at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har udtalt mig for, at vi skulde have Pant for den Toldrevision, som forelaa for nogle Dage siden til Forhandling, men kun for en Toldrevision, og jeg har udtrykkelig betegnet, at den Toldrevision, vi fik Pant for, vilde være den, som medførte en Nedgang af omtrent 4 Millioner, men ikke derover, det var det, vi vilde faae Pant for og ikke mere. Det ærede Medlems Ord berod altsaa paa en fuldstændig Misforstaaelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) tager feil i, at jeg skulde have betegnet Ophævelsen af Loven af 5te August 1864 som absurd og de Resultater, der vilde fremkomme, som absurde. Det er ingenlunde Tilfældet, men jeg har sagt, at hvad der fra alle Sider er Enighed om, er, at en Toldrevision ikke burde foregaa paa den Maade; man har tilstræbt en Toldrevision paa mange Punkter og i mange Retninger, men at en Ophævelse af Krigsskattolden i og for sig skulde være absurd eller umulig at gennemføre, er ingenlunde Tilfældet, jeg er tværtimod enig i Grundlaget for den af Rigsraadet vedtagne Lov af 4de Juli 1863; ogsaa i den Henseende er jeg enig i de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg).

Mourad: Der var en Gang en høitstaende Mand, som skriftlig tilsvarede en fattig Slægtning en aarlig Opdragelseshjælp til hans Børn, og Børnene voksede til, bleve Studenter og Kandidater og Embedsmænd, og Døtrene bleve gifte, men han vedblev at kræve sin Opdragelseshjælp til Børnene. Saa talte Bedkommende med ham og sagde, at han syntes dog, at den nu maatte falde bort, da Børnene vare opdragne, men Manden svarede: Det staar ikke i mit Dokument, at den Opdragelseshjælp skal høre op, og gjorde vedblivende den Mening gjældende. Det forekommer mig, at man forholder sig paa samme Maade, naar man vil fastholde, at man kan bevare Krigsskatten, uagtet alle de Byrder, som have foranlediget Krigsskatten, ere hævede. Efter min Opfattelse er det ikke et Spørgsmaal, som staar aabent, men man er ved Tro og Love bunden til at hæve den efter min Opfattelse. Det ligger dels i selve Krigsskatten, som jeg har udviklet det, dels deri, at den altid er holdt for sig selv. De kunne jo læse i Oversigterne for hver Maaned: Told saa og saa meget, Krigsskat saa og saa meget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) bemærkede, at jeg roste mig af at have

forelagt Loven. Jeg veed ikke, at jeg roste mig deraf, det var blot en Bemærkning, jeg gjorde om, at jeg har forelagt den. Jeg tror, at det ærede Medlem vistnok er overordentlig kundskabsrig og overordentlig skarpsindig, men jeg tror, det ærede Medlem har for høie Tanker om sig selv, naar han tror, at han veed bedre end jeg selv, hvad jeg tænkte, den Gang jeg forelagde Loven; deri gaar han altfor vidt. De Tanker, hvormed jeg forelagde Loven, stemmede med, hvad der blev udtalt under Lovens Forhandling. Efter min Opfattelse er der ikke Noget her, der staar som tvivlsomt, men vi ere bundne ved Tro og Love til at hæve den Krigsskat, som blev paalagt paa Grund af Krigens Byrder. Naar Krigsskatten saa er hævet, staa vi aldes frit overfor Toldloven. Til Efteraaret kunne de Herrer staa ganske frit og blive enige om, hvad Bestemmelser de vilde, og det er jo ingenlunde usandsynligt, at man vilde kunne blive enig om mange Ting; det er jo udtrykkelig fremhævet, at der er mange Positioner, med Hensyn til hvilke alle den lovgivende Magts Faktorer have været enige. Herom er der altsaa ingen Tvivl. Alt, hvad der er sagt om det Absurde, gjælder til Vandsbech; der er kun foreslaaet, at Krigsskatten skal hæves til den 1ste April 1885; ønsker man at beholde Noget af det, saa kan man beholde det. Jeg tror ikke, der er stor Fare for, at der skulde gjøres Indvendinger fra Spanien i Anledning af Medsættelsen paa Vintolden; thi ved De, hvad den høitærede Minister saa vilde svare? Jo, den skal nedlægges den 1ste April, vil han svare, saa bortfalder nemlig Krigsskatten, men allerede til 1ste Oktober vedtage vi en anden Lov, hvorved Vintolden bliver forhøiet. Det vilde han svare, saa klogtig er han bestemt, at han vilde svare det. Den Indvending, der er hentet derfra, er virkelig greben ud af Luften. Sagen stiller sig ganske simpelt for mig: Krigsskatloven kan kræves hævet i Genhold til Tro og Love, fordi det er en midlertidig Lov, naar en af den lovgivende Magts Faktorer fordrer det, og saa staar man aldeles frit. Ere Indtægterne ikke tilstrækkelige, ja, saa lad os forsøge dem. Man kan forsøge Tolden, man kan ogsaa paalægge en Indtægtskat, man kan give de Udveie, man har, men herved er slet Intet afgjort. Herved er denne Stat kun hævet, og saa maa man se, paa hvad Maade man tilveiebringer, hvad der er fornødent. Absolut givet er det slet ikke, at man fordrer Indtægterne skulle gaa ned med det Beløb, derom kan En have en Mening, en Anden en anden Mening. — Ja, det ser jo desværre ikke ud til, at dette vort Samthkke, givet paa